

26984 LLEI 32/1992, de 3 de desembre, de modificació de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions. («BOE» 291, de 4-12-1992.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Preàmbul

Després de la promulgació de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que va establir a Espanya el marc jurídic bàsic de les telecomunicacions, la Comunitat Econòmica Europea, a través de la Comissió i del Consell, ha fixat l'àmbit normatiu comú d'aquest sector de les comunicacions, i, entre d'altres, ha dictat les directives de la Comissió de les Comunitats Europees 88/301/CEE i 90/388/CEE, relatives a la competència en els mercats de terminals i serveis de telecomunicació, basades en l'article 90, apartat 3, del Tractat.

L'adaptació del marc jurídic nacional de telecomunicacions al comunitari comporta la modificació de la Llei 31/1987, d'ordenació de les telecomunicacions.

Article primer.

1. L'apartat primer de l'article 2 de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«1. De conformitat amb el que preveu l'article 128.2 de la Constitució, i en els termes d'aquesta Llei, les telecomunicacions tenen la consideració de serveis essencials de titularitat estatal reservats al sector públic, amb les excepcions que estableixen els articles 9, 10 i 21.»

2. L'apartat tercer de l'article 7 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions queda redactat de la manera següent:

«3. La reserva de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses persones o entitats diferents de les administracions públiques es grava amb un cànon destinat a la protecció, ordenació, gestió i control de l'espectre radioelèctric, en els termes que preveu la disposició addicional novena.»

3. L'apartat primer de l'article 9 de la Llei 31/1987 queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que preveu aquesta Llei, no tenen la consideració de servei públic:

a) Els serveis de telecomunicació que es prestin dins d'una mateixa propietat privada, no utilitzin el domini públic radioelèctric i no tinguin connexió a l'exterior.

b) Els serveis de telecomunicació establerts entre predis d'un mateix titular que no utilitzin el domini públic radioelèctric i la connexió dels quals es realitzi exclusivament a través dels serveis portadors.

Tot això, sempre que el titular del servei i l'usuari del servei siguin la mateixa persona física o jurídica i no es prestin serveis de telecomunicació a tercers.

En tot cas, els serveis de difusió tenen la consideració de servei públic de telecomunicacions.»

4. Es fa una nova redacció de l'article 10 de la Llei 31/1987, que queda de la manera següent:

«1. Les empreses o entitats explotadores de serveis públics basats en infraestructures físiques de caràcter continu que requereixin un control permanent i en temps real poden instal·lar xarxes pròpies de telecomunicació diferents de les dels titulars de serveis portadors i finals, sempre que aquestes xarxes s'utilitzin exclusivament per a aplicacions afectes a l'activitat mateixa del servei públic concret que explotin i per interconnectar centres, òrgans i components de la infraestructura del servei esmentat destinats a l'ús exclusiu del titular o titulars del servei, amb exclusió dels seus usuaris.

Aquesta instal·lació requereix l'autorització administrativa prèvia. No obstant això, quan les xarxes pròpies que es pretenguin implantar requereixin la utilització del domini públic radioelèctric s'exigeix una concessió administrativa.

2. La competència per atorgar les autoritzacions o concessions corresponents correspon al ministre d'Obres Públiques i Transports.

Quan el projecte presentat no justifiqui convenientment les previsions de capacitat de xarxa a instal·lar, en relació amb les necessitats reals de la finalitat i activitat es pot denegar l'autorització o concessió, en una resolució que ha de ser, necessàriament, motivada.

3. El Govern, a proposta del ministre d'Obres Públiques i Transports, ha de determinar els requisits exigibles als peticionaris de les autoritzacions o concessions administratives en relació amb els projectes i les condicions d'explotació de les instal·lacions.

4. Les altres xarxes de telecomunicació que puguin instal·lar les empreses o entitats esmentades a l'apartat 1 tenen la consideració, a tots els efectes, de xarxes de telecomunicació afectes a serveis de valor afegit dels compresos a l'article 23.

5. Per a la coordinació dels serveis de telecomunicació, el Ministeri d'Obres Públiques i Transports pot imposar el compliment de condicions tècniques específiques o addicionals en les instal·lacions que preveu aquest article. Així mateix, pot exigir les homologacions tècniques corresponents i la qualificació adequada de les empreses que realitzin serveis d'instal·lació i manteniment.

6. Així mateix, les comunitats autònomes poden instal·lar xarxes pròpies de telecomunicació diferents de les dels titulars de serveis portadors i finals per a la prestació dels serveis de telecomunicació, a què es refereix l'article 12.2, que siguin de la seva competència, amb les condicions següents:

– Utilització d'aquestes xarxes exclusivament per a aplicacions afectes a l'activitat del servei públic corresponent, amb exclusió de qualsevol utilització per als usuaris del servei o pel públic en general.

– Quan aquestes xarxes necessitin la utilització del domini públic radioelèctric s'exigeix l'assignació prèvia de freqüències per part del Ministeri d'Obres Públiques i Transports.

– Aquestes xarxes han de complir la normativa tècnica general d'aplicació, tant a les xarxes com als serveis i als equips, als efectes de garantir-ne la interconnexió i seguretat.

– Per a la millor coordinació dels serveis i xarxes de telecomunicació els són d'aplicació plena el que disposa l'apartat anterior d'aquest article.»

5. Es fa una nova redacció de l'apartat segon de l'article 12 de la Llei 31/1987, que queda de la manera següent:

«2. L'Estat, en l'àmbit de les seves competències, també explota els serveis de telecomunicació següents:

- Serveis radioelèctrics d'exploració de recursos naturals.
- Serveis radioelèctrics de recerca espacial.
- Serveis radioelèctrics de radioastronomia.
- Serveis de socors i seguretat de la vida humana al mar.
- Serveis de telecomunicació, informació i auxili a la carretera.
- Aquells altres de característiques similars a les enumerades i els que afectin la seguretat de la vida humana, la seguretat de l'Estat o raons d'interès públic excepcionals.

Respecte a aquests serveis, l'Estat pot fer concessions en les condicions que es determinin per reglament.»

6. Es fa una nova redacció de l'article 13 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda de la manera següent:

«1. Serveis finals de telecomunicació són els que proporcionen la capacitat completa per a la comunicació entre usuaris, incloses les funcions de l'equip terminal, i que generalment requereixen elements de commutació.

Són serveis finals el telefònic bàsic, el tèlex i el de telegrams.

S'autoritza el Govern per incloure com a serveis finals aquells altres serveis que els organismes internacionals de telecomunicació competents defineixin com a tals, per ser prestats amb caràcter universal, i en particular els que es decideixin en l'àmbit de la Comunitat Econòmica Europea per a la seva introducció coordinada en tots els estats membres.

2. Els serveis finals de telecomunicació es presten en règim de monopoli al públic en general en els termes que es determinin per reglament.

La determinació de la prestació de cada servei final de telecomunicació en gestió directa i indirecta s'ha d'establir mitjançant un reial decret.

3. El reglament tècnic de cada servei final de telecomunicació a què fa referència l'article 19 ha de definir els punts de terminació de xarxa dels serveis als quals s'han de connectar els equips terminals d'aquest i, així mateix, totes les característiques tècniques i d'explotació que hagin de complir els equips terminals.

4. Els equips terminals, les funcions dels quals s'han d'especificar en la definició de cada servei final de telecomunicació, es poden adquirir lliurement a l'entitat explotadora o a una altra entitat, o aquestes els poden cedir mitjançant qualsevol altre títol jurídic vàlid.

5. Per connectar equips terminals als punts de terminació de xarxa, sigui quin sigui el seu règim d'utilització, és una condició necessària que aquests hagin obtingut els corresponents certificats d'homologació i acceptació de les especificacions esmentades a l'apartat 3 d'aquest article, a fi de garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació, tot això d'acord amb els procediments que estableix l'article 29.»

7. Es fa una nova redacció de l'article 14 de la Llei 31/1987, el qual queda redactat de la manera següent:

«1. Serveis portadors de telecomunicació són els que proporcionen la capacitat necessària per a la transmissió de senyals entre punts de terminació de xarxa definits.

2. Els punts de terminació de xarxa a què fa referència la definició de serveis portadors han d'estar completament especificats en totes les seves característiques tècniques i d'explotació en els corresponents reglaments tècnics esmentats a l'article 19.

L'usuari pot connectar als punts de terminació de xarxa qualsevol aparell o equip de la seva propietat, arrendat o cedit mitjançant qualsevol altre títol jurídic vàlid per l'entitat explotadora del servei portador o per una altra entitat, sempre que aquest disposi dels corresponents certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions esmentades, a fi de garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació a la qual estigui connectat, tot això d'acord amb els procediments que estableix l'article 29.

3. Els serveis portadors que s'utilitzin com a suport de serveis de difusió o per a la transmissió d'imatges s'exploten per gestió directa d'una entitat pública a la qual s'atribueixi mitjançant un reial decret la prestació d'aquests serveis o per gestió indirecta, a través d'una entitat titular explotadora de serveis finals de telecomunicacions, amb la concessió administrativa corresponent.

La resta de serveis portadors es poden prestar per gestió directa o indirecta, en les condicions que determinin els reglaments tècnics i de prestació de cada servei, o els poden prestar les entitats a què es refereix el paràgraf anterior o entitats que siguin, al seu torn, explotadores de serveis finals de telecomunicacions, amb l'obtenció prèvia del títol habilitador.

El títol habilitador per a la prestació d'aquests serveis ha d'especificar cadascun d'aquests serveis, i no és vàlida una concessió genèrica.

Les entitats explotadores de serveis portadors equivalents estan obligades a adoptar les mesures tècniques necessàries i preveure la interconnexió de les xarxes per al millor aprofitament de les seves capacitats, tot això en l'àmbit del que preveu l'article 28.

4. Les entitats que siguin explotadores de serveis portadors estan obligades a proveir-los en un temps raonable i sense discriminació en les condicions d'ús, tarifes i terminis de lliurament en la prestació dels serveis.»

8. Es fa una nova redacció dels apartats segon i tercer de l'article 15 de la Llei de l'ordenació de les telecomunicacions i s'introdueix un nou apartat quart en el dit article. Els apartats esmentats queden redactats de la manera següent:

«2. L'explotació dels serveis portadors i finals de telecomunicació que regula aquesta Llei té la consideració, com a sector específic als efectes de la legislació sobre inversions estrangeres a Espanya, d'activitat directament relacionada amb la defensa nacional.

Els concessionaris d'aquests serveis, sense perjudici d'altres condicions que es puguin establir per reglament, han de posseir la nacionalitat espanyola.

Si el concessionari és una persona jurídica, la participació en el seu capital de persones físiques estrangeres o de persones jurídiques domiciliades a l'estranger, ja sigui directament o a través de les seves filials o establiments a Espanya, queda libera-

litzada amb caràcter general fins al 25 per 100 del capital esmentat.

Un cop superat el percentatge indicat, es requereix l'autorització del Consell de Ministres per a qualsevol altra presa de participació addicional per inversors estrangers. Sense perjudici d'això, el Consell de Ministres pot autoritzar, així mateix, amb caràcter general i a petició de les entitats concessionàries, una participació estrangera en el seu capital social per damunt del percentatge esmentat i fins al límit que s'estableixi a aquest efecte.

3. En la concessió dels serveis públics a què es fa referència en aquest article són aplicables les regles següents:

a) El termini màxim de durada de la concessió pot arribar fins als trenta anys en els supòsits de permanència de disponibilitat o d'interès de les infraestructures públiques.

b) Intransferibilitat de les concessions i prohibició de subcontractació de les prestacions incloses en aquestes, amb les excepcions que es determinin per reglament, i d'acord amb les condicions específiques que s'estableixin en els contractes corresponents.

c) La concessió d'aquests serveis públics pot comportar l'obligació de satisfer a l'Administració el cànon anual que es determini per reglament, que s'ha d'establir en funció del percentatge dels ingressos bruts d'explotació, sense que en cap cas no pugui excedir l'1 per 1.000 dels ingressos esmentats.

4. En les entitats concessionàries de serveis portadors i finals, i en consideració a les raons d'interès públic que concorren en la prestació dels serveis esmentats, amb la finalitat d'exercir les funcions de supervisió i control necessàries per garantir aquells, el Govern:

a) Ha de procedir al nomenament d'un delegat en l'entitat.

Les atribucions del delegat del Govern, que en tot cas inclouen una facultat de veto en els acords del concessionari, s'han de determinar per reglament.

b) Pot disposar que en el contracte, mitjançant el qual s'encomani la prestació d'aquests serveis de telecomunicacions, se li reservi la facultat de designar fins a un màxim de cinc membres en l'òrgan d'administració de l'entitat concessionària, que són addicionals als que nomeni, d'acord amb els seus estatuts, la Junta General de l'entitat esmentada.»

9. Es fa una nova redacció de l'article 19 de la Llei 31/1987, que queda redactat amb el tenor següent:

«Per a l'explotació dels serveis portadors i dels serveis finals de telecomunicació és preceptiva l'aprovació dels corresponents reglaments tècnics i de prestació dels serveis.

Aquesta reglamentació ha de regular, en particular, els aspectes següents:

a) Definició dels punts de terminació de xarxa dels serveis portadors i dels serveis finals.

b) Establiment de les característiques i procediments que s'han de seguir per connectar al servei els terminals homologats a través dels punts de terminació de la xarxa corresponent.

c) Els generals del règim de prestació del servei públic quant a obligacions de la prestació, obligacions de manteniment, terminis d'instal·lació i de la cobertura del servei, així com les obligacions contractuals entre usuari i entitat explotadora del servei,

regulació que no pot contenir previsions que comportin en el contracte una posició de desequilibri, en perjudici de l'usuari, entre els drets i les obligacions de les parts.»

10. Es modifica l'apartat segon de l'article 20 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda de la manera següent:

«2. Els serveis de valor afegit es presten en règim de lliure competència. La seva explotació la pot fer qualsevol persona física o jurídica en els termes que preveu aquesta Llei.»

11. Es modifica l'article 21 de la Llei 31/1987, la nova redacció del qual és la següent:

«1. Els serveis de valor afegit no tenen la consideració de servei públic i la seva explotació requereix l'autorització administrativa prèvia.

L'autorització, llevat de resolució expressa, es considera concedida transcorreguts tres mesos des que es presenti la sol·licitud, en cap cas no s'entenen adquirits per silenci administratiu drets o facultats en contra del que preveu l'ordenament jurídic.

2. Queden exceptuats del que disposa l'apartat anterior:

– Els serveis que regulen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

– Els serveis que hagin d'utilitzar com a suport recursos limitats la capacitat real dels quals pugui obligar a limitar el nombre de titulars d'aquells.

L'explotació d'aquests serveis exigeix la concessió administrativa corresponent, que s'atorga de conformitat amb el règim que preveu l'article següent.

3. Correspon al Ministeri d'Obres Públiques i Transports l'atorgament de les autoritzacions i concessions a què es refereixen aquest article i els articles 22 i 23 d'aquesta Llei.

Les resolucions d'autorització i concessió denegades han de ser raonades i poden ser objecte de recurs d'acord amb el procediment establert.

4. Les autoritzacions i concessions de servei de valor afegit, quan hi hagi capacitat suficient per atendre la demanda, s'atorguen per ordre de presentació de sol·licituds. En els supòsits en què la disponibilitat dels recursos obligui a limitar el nombre de titulars, s'atorguen per concurs públic.»

12. Es fa una nova redacció de l'article 22 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda de la manera següent:

«La gestió dels serveis de telecomunicació consistents en el subministrament de commutació de dades per paquets o circuits exigeix, en el supòsit de gestió indirecta, concessió administrativa, en els termes que preveu l'article 15, apartat 3.

El Govern, per reglament, ha d'establir el procediment i els requisits exigibles per al seu atorgament, i hi pot incloure:

a) Exigències essencials per garantir la seguretat, integritat, interoperabilitat de les xarxes i dels serveis, i la protecció de dades.

b) Obligacions quant a la permanència, disponibilitat i qualitat de serveis.

c) Nivell de cobertura geogràfica.

d) Mesures destinades a salvaguardar el compliment dels objectius d'interès general que s'hagin encomanat a un organisme o empresa concessionària d'aquests serveis.

El conjunt d'aquestes condicions ha d'integrar un plec de condicions del servei públic, que ha de ser objectiu, no discriminatori i transparent.»

13. Es fa una nova redacció dels apartats tercer i cinquè de l'article 23 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queden redactats de la manera següent:

«3. L'explotació d'aquests serveis la pot fer qualsevol persona física o jurídica sense més limitacions que les que estableixen les lleis i amb les condicions que s'estableixen per als concessionaris de serveis portadors i serveis finals de telecomunicació a l'article 15 d'aquesta Llei, que són aplicables a aquest cas en la seva integritat, amb l'excepció del punt 4.»

«5. L'Administració ha d'aprovar els reglaments tècnics i de prestació dels serveis, així com la documentació exigible que, si s'escau, ha d'incloure els projectes tècnics i les condicions d'explotació de les instal·lacions.»

14. Es fa una nova redacció de l'article 24 de la Llei 31/1987, el qual queda redactat de la manera següent:

«1. En tot cas, les entitats que exploten els serveis de valor afegit estan obligades a complir les especificacions dels punts de terminació dels serveis finals i portadors de telecomunicació que utilitzin. Amb aquesta finalitat, els equips que connectin als esmentats punts de terminació de la xarxa han d'haver obtingut necessàriament els corresponents certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions esmentades per garantir tant la seguretat de l'usuari com el funcionament correcte de la xarxa de telecomunicació.

2. Les entitats que prestin a tercers serveis de valor afegit en règim de concessió han de presentar a l'Administració comptes anuals en què s'especifiqui la participació de cadascun dels serveis esmentats en els seus ingressos o costos.

3. El Ministeri d'Obres Públiques i Transports ha de vetllar perquè les entitats explotadores de serveis portadors o serveis finals de telecomunicació, que al seu torn ofereixin serveis de valor afegit en competència, garanteixin que es respecti el principi de neutralitat en relació amb les condicions econòmiques i operatives de prestació dels serveis suport dels serveis de valor afegit, i ofereixin interconnexions d'eficàcia comparable als eventuals competidors en el mateix camp dels serveis de valor afegit. Per a això, aquestes entitats explotadores, a més d'altres requisits que s'han d'establir per reglament, han de portar la comptabilitat separada entre les seves activitats sotmeses al règim de tarifes aprovades pel Govern i les seves activitats en règim de competència, de manera que els resultats corresponents, després de les comprovacions pertinents, serveixin de base a l'establiment dels respectius preus de venda als prestataris de serveis de valor afegit.

4. El Ministeri d'Obres Públiques i Transports ha d'establir un registre central de serveis de valor afegit atorgats en règim de concessió en què han d'estar inscrites totes les dades que es determinin per reglament, tant respecte a l'explotador del servei com a les seves condicions i característiques.

5. Les entitats explotadores de serveis de valor afegit estan obligades a garantir el secret de les comunicacions en el marc del que disposa l'article dos, apartat segon, d'aquesta Llei, i aplicar el principi de no-discriminació, en l'accés al servei, de cap usuari potencial del servei, sempre que es trobi dins la zona de cobertura d'aquest i es disposi d'instal·lacions

suficients per a això, tot això sense perjudici del que estableix la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris.»

15. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de l'apartat tercer de l'article 25 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda de la manera següent:

«Així mateix, no es considera televisió la mera recepció d'imatges per a la seva transmissió, realitzada en les mateixes condicions enumerades al paràgraf anterior, que es regeix pel que disposa la legislació d'antenes col·lectives, ni la transmissió d'imatges esmentada al primer paràgraf de l'article 14.3.»

16. Es modifica l'apartat quart de l'article 28 de la Llei 31/1987, la nova redacció del qual és la següent:

«4. En l'elaboració del Pla nacional de telecomunicació han de col·laborar les entitats explotadores dels serveis portadors, dels serveis finals de telecomunicació i dels serveis de difusió que disposin de xarxa pròpia. Al seu torn, aquestes entitats han d'elaborar, sotmetre a l'aprovació i executar els seus propis plans que desenvolupin la part que els afecti del Pla nacional de telecomunicació. Totes les inversions que aquestes o altres entitats facin en les xarxes de telecomunicació les ha d'autoritzar el Ministeri esmentat en la forma que es determini per reglament.

El Pla nacional de telecomunicació, en el procés de desenvolupament dels seus programes d'inversió, pot establir fórmules d'informació recíproca i cooperació amb les empreses industrials, els centres de recerca i les entitats explotadores dels serveis, a fi de facilitar una millor execució del pla i garantir la correspondència entre el nivell de la tecnologia disponible en cada moment i les previsions que aquest conté.»

17. Es fa una nova redacció de l'article 29 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Govern, a proposta del Ministeri d'Obres Públiques i Transports, definir i aprovar les especificacions tècniques que permetin garantir el funcionament eficient dels serveis i xarxes de telecomunicació, així com la utilització adequada de l'espectre radioelèctric, en relació amb els equips, aparells, dispositius i sistemes de qualsevol naturalesa que:

- utilitzin l'espectre de freqüències radioelèctriques,
- estiguin destinats a connectar-se directament o indirectament als punts de terminació d'una xarxa pública de telecomunicació, per enviar, processar o rebre senyals,
- puguin pertorbar el funcionament normal d'un servei de telecomunicació.

2. Correspon al Ministeri d'Obres Públiques i Transports:

- a) Expedir el corresponent certificat d'acceptació de les especificacions esmentades.
- b) Aprovar la manera com s'han de fer els assajos per a la seva comprovació.

3. Sense perjudici del que estableixen els apartats anteriors, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme exerceix les competències que li corresponguin en matèria de normalització i homologació.

El Govern ha d'establir per reglament els instruments adequats per assegurar la coordinació de les respectives actuacions.

4. Les especificacions tècniques dels equips, aparells i dispositius utilitzats per les Forces Armades les ha de determinar el Ministeri de Defensa, i han de ser compatibles amb les xarxes públiques de telecomunicació perquè sigui possible la seva connexió, en els termes que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 5.

5. Per a la importació, fabricació en sèrie, venda o exposició per a la venda de qualsevol aparell, equip, dispositiu o sistema és un requisit imprescindible haver obtingut prèviament els certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions tècniques a què es refereixen els apartats anteriors.

6. Els certificats de conformitat o procediments alternatius de compliment de norma comuna harmonitzada les referències dels quals s'hagin publicat en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees», expedits per organismes competents designats pels estats membres, d'acord amb la legislació comunitària, tenen un valor equivalent al certificat d'acceptació per als equips, aparells, dispositius i sistemes procedents de qualsevol Estat de la Comunitat Econòmica Europea o d'altres estats amb els quals hi hagi un acord en aquest sentit.»

18. Es fa una nova redacció dels apartats segon i tercer de l'article 33 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queden de la manera següent:

«2. Es consideren infraccions molt greus:

a) La realització d'activitats o prestacions sense títol administratiu habilitador, quan sigui legalment necessari, així com la utilització de potències d'emissió notòriament superiors o freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades, excepte en els casos que preveu el punt 3.a) d'aquest article.

b) La instal·lació de terminals o equips no homologats o que no tinguin el certificat d'acceptació de les especificacions tècniques a què es refereix l'article 29, que produeixin danys molt greus en les xarxes de telecomunicació.

c) La producció delibèrada d'interferències definides com a perjudicials en el Conveni internacional de telecomunicacions, incloses les produïdes per estacions de radiodifusió que estiguin instal·lades o en funcionament a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aèrotransportat que transmeti emissions des de fora del territori nacional per a la seva recepció o possible recepció total o parcial en aquest.

d) La negativa a ser inspeccionat o l'obstrucció i resistència a la inspecció administrativa.

e) L'incompliment de les condicions essencials de les concessions dels serveis públics de telecomunicació.

f) La intercepció sense autorització de telecomunicacions no destinades a l'ús públic general.

g) La divulgació del contingut o de la simple existència, la publicació o qualsevol altre ús, sense autorització, de tota classe d'informació obtinguda mitjançant la intercepció o rebuda de manera involuntària de telecomunicacions no destinades a l'ús públic general.

h) La comercialització per part de majoristes d'equips o aparells que no disposin dels certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions tècniques que s'estableixin d'acord amb aquesta Llei, o que resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per Espanya sobre normalització i homologació.

i) La comissió, en el termini d'un any, de dues o més infraccions greus, sancionades mitjançant una resolució definitiva.

3. Es consideren infraccions greus:

a) La prestació de serveis de telecomunicació que no tinguin caràcter de públics sense títol administratiu habilitador, quan aquest sigui requerit de manera específica d'acord amb aquesta Llei, o la falta de notificació quan sigui preceptiva, així com la utilització de potències d'emissió superiors o freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades.

b) L'incompliment de les condicions de les concessions de serveis públics de telecomunicació, llevat que s'hagi de considerar com a infracció molt greu de conformitat amb el que preveu el número anterior.

c) La importació, fabricació en sèrie, distribució, venda o exposició per a la venda d'equips o aparells que no disposin dels certificats d'homologació i d'acceptació de les especificacions tècniques que s'estableixin d'acord amb aquesta Llei o que resultin dels acords o convenis internacionals subscrits per Espanya sobre normalització i homologació, així com la falta de notificació del canvi de titularitat d'aquests quan sigui preceptiva.

d) La instal·lació de terminals o equips no homologats o que no tinguin el certificat de compliment de les especificacions tècniques, a què es refereix l'article 29, que produeixin danys greus en les xarxes de telecomunicació.

e) L'alteració, manipulació o omissió de les característiques tècniques, marques, etiquetes o signes d'identificació d'equips o aparells de telecomunicació, així com l'elaboració de documents per obtenir fraudulentament, alterar o substituir llicències o autoritzacions administratives.

f) Els canvis d'emplaçament o característiques radioelèctriques de les estacions d'aquesta naturalesa sense l'autorització corresponent.

g) L'incompliment per part de les entitats col·laboradores en matèria de normalització i homologació de les prescripcions tècniques i autoritzacions o concerts que s'estableixin per reglament per al seu funcionament.

h) La instal·lació, en condicions de funcionament, d'estacions radioelèctriques, sense llicència o autorització administrativa quan sigui legalment necessària.

La instal·lació sense llicència o autorització, en condicions de funcionament, d'estacions de radiodifusió a bord d'un vaixell, aeronau o qualsevol altre objecte flotant o aèrotransportat, que, al mar o per damunt del mar, possibiliti la transmissió d'emissions des de fora del territori nacional per a la seva recepció o possible recepció total o parcial en aquest.

i) Els actes de col·laboració amb vaixells o aeronaus, ja siguin nacionals o de bandera estrangera, efectuats deliberadament que possibilitin la producció de les infraccions que preveuen els apartats 2.c) i 3.h), segon paràgraf, d'aquest article, com ara:

- El subministrament, manteniment o reparació del material.
- L'aprovisionament.
- El subministrament de mitjans de transport o el transport de persones, de material o de proveïments.

– L'encàrrec o realització de produccions de tot tipus, inclosa la publicitat, destinada a la seva difusió per ràdio.

– La prestació de serveis relatius a la publicitat de les estacions en qüestió.

j) La mera producció d'interferències perjudicials definides en el Conveni internacional de telecomunicacions, que no es trobin compreses en el punt 2 d'aquest article.

k) L'emissió de senyals d'identificació falsos o enganyosos.

l) La utilització dels serveis de telecomunicació per a fins diferents d'aquells per als quals s'hagin utilitzat.

m) La comissió, en el termini d'un any, de dues o més infraccions lleus, sancionades mitjançant una resolució definitiva.

n) Qualsevol altra infracció de la normativa d'ordenació de les telecomunicacions que impliqui un incompliment greu de les obligacions dels prestadors i usuaris de serveis de telecomunicació, llevat que s'hagi de considerar molt greu de conformitat amb el que disposa el punt 2 d'aquest article.»

19. Es fa una nova redacció de l'apartat segon de l'article 34 de la Llei 31/1987, que queda de la manera següent:

«2. Les infraccions a què es refereixen els apartats 3 i 4 de l'article 33 poden donar lloc a l'adopció de mesures cautelars consistents en el precintament dels equips o instal·lacions per un termini màxim de sis mesos.

Quan l'infractor no tingui el títol habilitador es mantenen les mesures cautelars que preveu el paràgraf anterior fins a la resolució del procediment.

Les sancions imposades per qualsevol de les infraccions compreses a l'article 33, quan es requereixi el títol habilitador per a l'exercici de l'activitat, poden comportar com a sanció accessòria el precintament, la confiscació dels equips o aparells o la clausura de les instal·lacions mentre no es disposi del títol esmentat.»

20. Es fa una nova redacció de l'apartat primer de l'article 35 de la Llei 31/1987, que queda de la manera següent:

«1. Les infraccions que regula aquesta Llei prescriuen al cap de sis, nou o dotze mesos, segons que es tracti d'infraccions lleus, greus o molt greus, respectivament, si abans de transcórrer els terminis assenyalats no s'ha notificat a l'infractor la incoació de l'expedient sancionador oportú contra aquest.

Havent-se iniciat la instrucció de l'expedient en els terminis assenyalats, les infraccions prescriuen si les actuacions pateixen una paralització per un temps superior a tres mesos per una causa no imputable a aquell, i aquest termini es computa entre dues actuacions o diligències consecutives que siguin legalment o reglamentàriament necessàries per a la resolució de l'expedient.

En el supòsit d'infracció continuada, el termini de prescripció no es comença a comptar fins al moment en què es deixi de fer l'activitat infractora. No obstant això, s'entén que persisteix la infracció mentre els equips, aparells o instal·lacions objecte d'expedient no es trobin a disposició de l'Administració o quedi constància fefaent de la seva impossibilitat d'ús.»

Article segon.

1. L'incís primer del paràgraf segon de la disposició addicional quarta de la Llei 31/1987 queda redactat de la manera següent:

«– Per a distàncies inferiors a 1.000 metres, l'angle sobre l'horitzontal amb què s'observi, des de la part superior de les antenes receptores de menor altura de l'estació, el punt més elevat d'un edifici ha de ser com a màxim de tres graus.»

2. La referència que preveu el paràgraf segon de l'apartat cinquè de la disposició addicional segona de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions a l'article 24.5 s'ha d'entendre feta a l'article 24.3.

3. L'apartat primer de la disposició addicional setena de la Llei 31/1987 queda redactat de la manera següent:

«1. La gestió de les concessions o autoritzacions, així com la dels certificats registrals, certificats de compliment de les especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació, que preveu aquesta Llei, dona dret a la percepció de taxes compensatòries del cost dels tràmits i actuacions necessaris d'acord amb el que disposen els apartats següents.»

4. El paràgraf b) de l'apartat quart de la disposició addicional setena de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions queda redactat de la manera següent:

«b) Dues mil pessetes si es tracta de concessions o certificats registrals.»

5. S'afegeix un nou apartat onzè a la disposició addicional setena de la Llei 31/1987, amb la redacció següent:

«11. No obstant el que disposen els epígrafs anteriors, quan els assajos o proves per comprovar el compliment d'especificacions tècniques els pugui fer l'interessat, opcionalment, en centres aliens a l'Administració, o en centres d'aquesta, o quan les proves les sol·liciti l'interessat voluntàriament sense que estigui obligat a això per la normativa en vigor, les percepcions a cobrar per aquestes proves tenen la consideració de preu públic.»

6. Es fa una nova redacció de l'apartat segon de la disposició addicional vuitena de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, que queda de la manera següent:

«2. Els sistemes radioelèctrics de buscapersones, telecomandament, telemesura, telesenyalització, telealarmes, comunicacions mòbils en grups tancats d'usuaris, telefonia mòbil automàtica i altres de similars es consideren serveis de valor afegit dels compresos a l'article 23, i la seva explotació es realitza en competència. No obstant això, quan el titular i l'usuari d'aquests sistemes sigui la mateixa persona física o jurídica, no hi és aplicable el que estableix l'article 15, apartats 1 i 2.»

Article tercer.

A l'annex de la dita Llei 31/1987 es modifica la definició que conté l'apartat 14 i s'hi introdueixen els apartats 15, 16 i 17, amb el tenor següent:

«14. Terminal: És tot equip o aparell que envia i rep senyals sobre una xarxa de telecomunicació a través dels punts de terminació de xarxa definits i d'acord amb les especificacions aprovades.

15. Servei telefònic bàsic: És l'explotació comercial per al públic en general del transport directe i de la commutació de la veu en temps real des dels punts de terminació de la xarxa pública

commutada i amb destinació a aquests que permeti a qualsevol usuari utilitzar l'equip connectat al seu punt de terminació de la xarxa per comunicar amb un altre punt de terminació d'aquesta.

16. Punt de terminació de xarxa: Conjunt de connexions físiques o radioelèctriques i les seves especificacions tècniques d'accés, que formen part de la xarxa pública i que són necessàries per tenir accés a aquesta xarxa pública i a un servei o serveis portadors que la utilitzen com a suport.

17. Revenda de capacitat de servei: És l'explotació comercial per al públic en general del transport de senyals sobre circuits llogats com a servei independent, encara que inclogui la commutació, el tractament, l'emmagatzematge o la conversió de protocol, si això només ho inclou en la mesura necessària per a la transmissió en temps real des de la xarxa pública commutada i amb destinació a aquesta.»

Disposició addicional única.

1. Totes les referències al «Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions» que conté la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions, s'entenen fetes al «Ministeri d'Obres Públiques i Transports».

2. Totes les referències que en la dita Llei, així com en la legislació que se'n deriva, es facin al «punt de connexió de xarxa» s'entenen fetes al «punt de terminació de xarxa».

Disposició transitòria primera.

1. El Govern, a proposta del ministre d'Obres Públiques i Transports, ha d'establir mitjançant un reial decret la data, anterior en tot cas a l'1 de gener de 1996, en què els titulars de serveis de valor afegit poden oferir al públic la revenda de capacitat de servei portador, i no es permet la revenda fins a la data que s'estableixi en el dit reial decret.

2. Fins a la data fixada de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, el Ministeri d'Obres Públiques i Transports ha d'establir el percentatge màxim autoritzat en capacitat i en facturació, imputable a un servei final o de difusió en el total del servei de valor afegit explotat

comercialment per al públic en general, quan els serveis esmentats incloguin prestacions addicionals d'aquells.

Disposició transitòria segona.

Els serveis portadors que preveu l'article 14 de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions, no obstant el que aquest disposa, es continuen prestant en règim de monopoli fins a l'1 de gener de 1993.

Disposició transitòria tercera.

No obstant el que disposa l'article 22 de la Llei d'ordenació de telecomunicacions, els serveis de telecomunicació consistents en el subministrament de commutació de dades per paquets o per circuits continuen tenint la consideració de servei portador, i en conseqüència els és aplicable el règim jurídic previst per a aquests, fins a l'1 de gener de 1993.

Disposició transitòria quarta.

El servei de telefonia mòbil automàtica que preveu la disposició addicional vuitena, 2, de la Llei d'ordenació de les telecomunicacions continua tenint la consideració de servei final i es continua prestant en règim de monopoli fins al 31 de desembre de 1993.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de desembre de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ